

Iseseisvuse ja iseseisvumise eel, iseenda ees ja iseenda sees. Tunne on selline, selline, milline pole olnud veel. Täna on täna ja homme on homme. Teen mis ma teen, iseendale iseseisvuse eel, olen ikkagi teel. Tulen sealt kus on naeratus ja üksmeel. Olen olnud piisavalt sel teel, et tunda rõõmu sellest veel ja veel. Tähistame nüüd, tähistame veel.

Minu ees ja mu sees on avatud kõik teed, lahti on need, need lahti on veel ja veel. Mu elus on see, mis elus on veel ja seda saan kogeda sel imelisel teel. Mida saan teha nüüd just sinule, mu kallis Eesti, selle 100 täitumise järgneval ja eel? Olnud on see mis olnud, kõik on juba olnud, miskit on veel, mis on, mis olnud.

Eesti kas kuuled, siin puhuvad ju uued tuuled. Tuuled mis tulevad me huulelt, sa kuuled, varem või hiljem sa kuuled. Mida saan teha veel, mu igavene Eesti! Kuule kohe, nüüd kuule. Täna on homme ja ülehomme, on see, mis on, see on selgemast selge. Tulen ütleva säravalt ja selgelt, mu sees on tunne nii helge. Ma armastan sind Maa, armastan sind EestiMaa!

Samm sammult vahel eelnevale mõtlen, see mis eelneva ees ja mu südames. Mõtlen loodusele ja puule, tahan minna lähemale su juurde. Metsas parem ühendus meid ootamas on ees, tehnoloogia asemel käin veel rohelisemal heinamaisel teel, puhtamaist puhtamas suplusvees, päikselistel põlis ja ürgmetsalistes metsades. Paberil numbrid ei siin aita, jutt siin teoga hinge paitab, peegelduses iseend ta märkab.

Kas tunned seda ühtekuuluvuse, üksolemise tunnet või tunned süüd, mille oled süüdanud sa enda eelneva teel, millest pole lahti lasknud veel. Andesta mu teod, olen riideis ja alasti su ees, suplen järvevees ja su südames. Mina ja sina oleme loonud või lasknud luua selle, loome nüüd oma järgnevate tegudega veel looduslikuma ilma. Mina ja sina otsustame, oma otsused otsustame oma südames, oma kogukonnas, oma maakogus, jättes kõik selle, mis ei toeta elu loomulikku jätkumist, selgust, heatahtlikust, üksmeelele jõudmist ja harmooniat. Maa ei ole müüdav, maa on meie kõigi ühine rikkus, kogu tema ilus.

Soovin meile kõigile ja kõigele kõike head ja kasvagu me ise ja kasvagu me metsad, tervena ja tugevana, puutumatuna ja hoituna, suurena või väiksena, just nagu oleme me loodud. EestiMaalane ja EestiMaa, sa oled mu hinges, sa oled mu südames. Iseseisvume oma iseseisvuses ja tähistame veel ja veel, seda olemise rahu, seda õnne, seda üksmeelt, seda elu, mida ühiselt siin loome ja hoiame.

Tänu ja armastusega, mu kallis EestiMaalane, mu kallis EestiMaa!

[Hingetee](#)

[< EELMISELE LEHELE](#)